

اثربخشی طرحواره درمانی گروهی بر کاهش اضطراب امتحان دانش آموزان پسر دوره اول

متوسطه ناحیه ۱ تبریز

غلامرضا نونهال نهر^۱، سمیرا یزدانی^۲، اسداله صادق^۳، بهزاد احمدی^۴، داوود نجفی بیرامی^۵

^{۱،۲،۳،۴} کارشناسی ارشد، گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه ازاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران -

gnonahalnahr@yahoo.com

چکیده

این پژوهش با هدف تعیین اثر بخشی طرحواره درمانی گروهی بر اضطراب امتحان دانش آموزان پسر دوره اول متوسطه ناحیه ۱ تبریز انجام شده است. روش پژوهش حاضر نیمه آزمایشی و از نوع طرحهای پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل می باشد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان پسر دور اول متوسطه (۱۲-۱۴ ساله) می باشند که در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ در ناحیه ۱ تبریز مشغول به تحصیل بودند. از طریق نمونه گیری خوشه ای - تصادفی، ۲۴ نفر آزمودنی پس از انجام آزمون اضطراب امتحان اسپیل برگر (۱۹۸۰) و کسب نمره اضطراب امتحان بالاتر از متوسط، و احراز ملاکهای ورود به گروه، جهت درمان در ۲ گروه ۱۲ نفری شامل گروه آزمایش و گروه کنترل جایگزین شدند و سپس در روند اجرای پژوهش پرسشنامه طرحواره یانگ و بسته مداخلاتی طرحواره درمانی بر روی شرکت کنندگان اجرا گردید. به منظور بررسی پایایی پرسشنامه های پژوهش از آلفای کرونباخ استفاده شد که ضریب آن برای پرسشنامه اسپیلبرگر برابر (۰/۷۷) و برای پرسشنامه یونگ برابر (۰/۷۵) بدست آمد. داده های حاصل با استفاده از تحلیل کوواریانس مورد بررسی قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که تفاوت معناداری بین گروه آزمایش و کنترل از نظر میزان اضطراب امتحان وجود دارد. براساس یافته های پژوهش به نظر می رسد طرحواره درمانی گروهی در کاهش معنادار اضطراب امتحان دانش آموزان، موثر بوده است.

کلید واژه: طرحواره درمانی گروهی، اضطراب امتحان، دانش آموزان پسر